

Belgisch Kampioenschap Marathon Torhout

‘Ons Monique verlengt haar titel’

Marathons lopen. Makkelijker gezegd of geschreven dan gedaan. Voor Monique Bauters lijkt lopen haast een tweede natuur. Een doorgedreven training, optimale verzorging, gepaste “voeding” en “drank” maken dat de leeftijd haar prestaties niet of nauwelijks beïnvloedt.

En laat die “voeding” en “drank” nu net de achillespees zijn van haar vele trainingspartners.

Enkele snoodaards hadden het plan opgevat om voor Monique in Torhout te supporteren. Een auto met chauffeur en obligate pet werd ingehuurd om de verre verplaatsing te maken. Wegens te grote interesse dienden nog 2 andere dienstvoertuigen ingezet. Misschien een grote autobus volgend jaar of misschien een chartervlucht naar een exotisch eiland (uiteraard, wanneer Monique daar het volgend WK betwist)?

Onder het motto “supporteren is leuker dan zelf te moeten lopen” werd met de nodige supportersattributen (Belgische tricolore, megafoon tot zelfs een volle frigobox) richting Torhout vertrokken.

We waren nog net op tijd bij de start om een zichtbaar aangenaam verraste Monique te zien doorkomen. De een had ook al beter kunnen zwijgen dan de ander. En we zagen dat Monique top was.

Dan maar de inwendige mens versterken zeker? Gepaste “voeding” en “drank”. Was dat nu net niet dat elixir waar Monique haar eeuwige jeugd vandaan haalt? We hadden de boodschap begrepen.

Aanschrijven dan maar bij de lokale horecazaken voor gezonde sportdrank met duif à la façon de Monique (zie bijhorende foto’s ter illustratie). Overtuigd van de hoge toegevoegde sportieve waarde liet Veerle zelfs een tweede bordje gezond krachtvoer aanrukken. De obligate bijhorende Leffes vervulde het feestmaal (voor de geïnteresseerde lezers het adres: Café den bokseersneus, Stationsstraat – Lichtervelde).

Ondertussen werd alsmaar duidelijker dat Monique datgene realiseerde waarvoor zij gekomen was. Niets meer of minder dan Belgische kampioene worden. Marc Meirlaen was nog net op tijd aan de aankomst om haar te draperen met de Belgische vlag. Ons hard labeur had duidelijk zijn nut bewezen. Toch vreemd dat niet wij maar wel Monique er eerder vermoeid uitzag.

Uiteraard moest op deze overwinning van het ganse team nog een laatste glas genuttigd worden bij de lokale middenstand in Torhout. Bleek de uitbater van deze fijne horecazaak toch wel een “goede” vriend van Christophe te zijn? Zo eindigde een leuke avond op een verrassende manier. Moe en voldaan en met een thans lege frigobox werd de terugweg aangevat.

Proficiat Monique!

